

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/216/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113219792
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dúbravková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5113219792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dúbravkovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporcovi: V. M., T.. XX.X.XXXX, H. H. XXXX/X, XXX XX Ž., štátna občianka SR, o zaplatenie 258,23 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 125,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 9.12.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.6.2013 domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd v návrhu označenú odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy výške 258,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 9.12.2011 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodňoval tým, že uzatvoril s odporcom zmluvy č. A5628197 a A5488771, ktorých neoddeliteľnými súčasťami sú všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM karty, ktoré umožňujú odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 133,- eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania tejto podmienky. Navrhovateľ sa týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáhal nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C2 vo výške 79,- eur a Nokia 2330 vo výške 54,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovými cenami (ďalej len „výsledná suma“), t. zn. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávaný za cenu uvedenú v čl.1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za

akciový telefón/telekomunikačné zariadenie navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces..., pričom ďalšie škody si navrhovateľ neuplatnil. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 125,23 eur vyfakturovaných v období 2011/05 - 2011/07. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 24.11.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Zároveň si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 9.12.2011.

Odporkyňa sa k podanému návrhu písomne nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

S poukazom na vyššie uvedené zák. ustanovenie a vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o drobný spor, nakoľko jeho hodnota neprevyšuje 1.000,- eur, súd na prejednanie veci nenariadil pojednávanie.

Podľa § 156 ods. 3 O. s. p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Na základe vyššie cit. zák. ust., súd oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli dňa 21.10.2013.

Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise a to najmä zmluvami č. A5628197 a A5488771, dodatkami k zmluve o pripojení, dokladom o predajnej cene MT/telekomunikačného zariadenia, pokusom o pokonávku, faktúrami č. 5127491885, 5130835233, 5127477660, 5130821329, 512393347, 5124185483, 5124195834, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., a celým spisovým materiálom zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ s odporkyňou uzatvorili dňa 26.4.2011 zmluvu o pripojení č. A5628197, na základe ktorej bola odporkyňi zapožičaná mikroprocesorová karta SIM za účelom využívania telekomunikačných služieb poskytovaných navrhovateľom v programe Volania do všetkých sietí 100. Dňa 26.4.2011 uzatvorili účastníci dodatok k uvedenej zmluve, predmetom ktorého bola v čl. 1 bod 1.2. dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia mobilného telefónu zn. Nokia C2 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 9,- euro. Doba viazanosti v zmysle čl. 2.3. bola dohodnutá na 24 mesiacov. Ďalej navrhovateľ s odporkyňou uzatvorili dňa 31.1.2011 zmluvu o pripojení č. A5488771, na základe ktorej bola odporkyňi zapožičaná mikroprocesorová karta SIM za účelom využívania telekomunikačných služieb poskytovaných navrhovateľom v programe Volania do všetkých sietí 50. Dňa 31.1.2011 uzatvorili účastníci dodatok k uvedenej zmluve, predmetom ktorého bola v čl. 1 bod 1.2. dohoda strán o predaji koncového telekomunikačného zariadenia mobilného telefónu zn. Nokia 2330 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1,- eur. Doba viazanosti v zmysle čl. 2.3. bola dohodnutá na 24 mesiacov. Cenu za poskytované služby navrhovateľ odporcovi fakturoval faktúrami č. 5127491885, 5130835233, 5127477660, 5130821329, 512393347, 5124185483, 5124195834. Odporkyňa v lehote splatnosti faktúry neuhradila. Navrhovateľ vyzval dňa 24.11.2011 odporkyňu na zaplatenie pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby v celkovej výške 258,23 eur v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie do 8.12.2011, pričom uviedol, že pohľadávka vznikla neuhradením faktúr za zúčtovacie obdobie 2011/05, 8011/06, 2011/07. Odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie

je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Súd v konaní postupoval v zmysle § 132 OSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi boli uzatvorené zmluvy o pripojení v zmysle ust. § 43 zákona o elektronických komunikáciách. V zmluve a vo všeobecných zmluvných podmienkach poskytovania elektronických komunikačných služieb, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetných zmlúv, bol dostatočne určito dojednaný predmet záväzkov na strane navrhovateľa i odporkyne. Na základe predmetných zmlúv a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vznikla odporkyni povinnosť zaplatiť vyúčtovanú cenu za poskytnutú verejnú službu, tak ako bola táto cena vyúčtovaná navrhovateľom. Pretože odporkyňa túto vyúčtovanú cenu riadne nezaplatila, a to ani napriek výzve navrhovateľa, súd zaviazal odporkyňu zaplatiť dlžnú vyúčtovanú sumu vo výške 125,23 eur ako cenu služieb.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 9.12.2011 do zaplatenia titulom omeškania s plnením peňažného dlhu. Vychádzal pri tom z toho, že odporkyňu vyzval na zaplatenie dlžnej sumy pokusom o pokonávku, kde bola určená lehota na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 8.12.2011. Odporkyňa však na uvedený pokus o pokonávku nereagovala, čím sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. odo dňa 9.12.2011, preto je povinná zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania. Výška úrokov je určená podľa vládneho nariadenia 87/1995 Z. z., pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 9.12.2011 bola 1,25 %, zvýšená o 8 percentuálnych bodov predstavuje úrok z omeškania 9 % ročne. S poukazom na vyššie uvedené súd návrhu navrhovateľa aj v časti úroku z omeškania z priznanej sumy vyhovel.

Súd návrh vo zvyšku o zaplatenie sumy 133,- eur titulom náhrady škody zamietol. Navrhovateľ výslovne uviedol, že táto suma predstavuje náhradu škody, na ktorú vzniklo navrhovateľovi právo pri porušení záväzku odporkyne riadne platiť za poskytované služby a následné nedodržanie viazanosti 24 mesiacov. Uvádza, že odporkyňa si bola vedomá, že mobilné telefóny sú jej predávané za cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou a poskytnutou zľavou len z dôvodu, že odporkyňa

sa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku. Cena jedného mobilného telefónu, za ktorú bol predaný odporokyni bola 9,- euro a jeho predajná cena je 88,- eur, čo je rozdiel 79,- eur a predajná cena druhého mobilného telefónu je 55 eur, akciová cena 1,- euro, rozdiel 54,- eur.

Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka sú protiprávne konanie, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou a zavinenie. Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a spočíva buď v konaní alebo opomenutí. Preto, aby konanie bolo kvalifikované ako protiprávne, je potrebné porušenie právnej povinnosti, ktorá bola uložená občanovi. Právne povinnosti vyplývajú buď priamo z právnych predpisov, zo zmluvy alebo z iných právnych skutočností. Rozpor s právnymi predpismi je vtedy, ak konanie priamo porušuje právne predpisy, alebo aj vtedy, keď právne predpisy obchádza. Protiprávnosť sa nepredpokladá a poškodený má povinnosť ju dokazovať. Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody. Pojem škoda je definovaný tak, že ide o majetkovú ujmu, teda o ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Pritom majetková ujma môže existovať len vtedy, ak ju je možné objektívne vyjadriť peniazmi. Pri vecnej škode sa rozoznáva škoda skutočná a ušlý zisk a skutočná škoda je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, ktorá vznikla v dôsledku škodovej udalosti a príčinnej súvislosti s ňou. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zisťovanie príčinnej súvislosti znamená, že je potrebné z celého reťazca všeobecnej príčinnosti sledovať len tie príčiny a následky, ktoré sú dôležité pre zodpovednosť za škodu. Najprv je potrebné zistiť, či bola škoda spôsobená v zmysle občianskeho práva a potom je potrebné zisťovať existenciu príčin tejto škody. Takýmito príčinami môže byť protiprávny úkon, úmyselné konanie proti pravidlám občianskeho spoluzitia, určitým spôsobom kvalifikovaná škodná udalosť a iné. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je potrebné skúmať, či v komplexe skutočností ktoré prichádzajú do úvahy ako príčina vzniku škody existuje tá skutočnosť, s ktorou Občiansky zákonník zodpovednosť v danom prípade spája. Posledným nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za spôsobenú škodu je zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Tento vzťah je vyjadrený buď ako priamy alebo nepriamy úmysel, alebo ako vedomá alebo nevedomá nedbanlivosť. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahŕňať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi. Občiansky zákonník je vo všeobecnosti založený na princípe zodpovednosti za predpokladané nedbanlivostné zavinenie. Znamená to, že poškodený musí preukazovať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška je v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naopak, dôkazné bremeno, ktoré smeruje k vyvráteniu domnienky viny nesie škodca, ktorý ak sa chce vyviniť musí preukázať, že na škode z porušenia právnej povinnosti nenesie žiadnu vinu. Táto domnienka sa týkala nedbanlivosti a nevzťahuje sa na úmyselné konanie.

Súd vychádzal z týchto všeobecných predpokladov zodpovednosti za škodu a dospel k takému záveru, že nie sú splnené uvedené podmienky a tak nie je tu daná ani zodpovednosť odporokyne za škodu, ktorú si uplatňuje navrhovateľ v tomto konaní. Navrhovateľ uvádzal, že protiprávne konanie odporokyne spočíva v tom, že porušila svoje povinnosti a riadne neplatila za poskytované služby a tak nedodrжала lehotu viazanosti 24 mesiacov podľa dodatku k zmluve o pripojení. Následkom tohto a teda v príčinnej súvislosti s týmto konaním vznikla škoda, ktorá vlastne pozostáva z rozdielu v cene mobilného telefónu a to akciovej cene, za ktorú bol tento predaný odporokyni a predajnej skutočnej cene.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie prvého predpokladu. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu, navrhovateľ nepreukázal, že odporokynia v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov. Súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (Doba platnosti a ukončenie zmluvy) všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa článku 2 bodu 2.6 VP zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Súd dospel k záveru, že platné ukončenie zmluvy s odporkyňou preukázané nebolo a teda odporkyňa svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnila (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ navrhovateľ odvíjal svoj návrh na náhradu škody aj od porušenia povinnosti odporkyne platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, takéto konanie odporkyne nie je v príčinnej súvislosti so vznikom škody tak, ako si ju uplatňuje navrhovateľ. Škoda ako majetková ujma, a to zmenšenie majetkového stavu poškodeného mala vzniknúť vtedy, keď navrhovateľ predal odporkyni podľa dodatkov zľavnené mobilné telefóny, čo bolo dňa 31.1.2011 a dňa 26.4.2011, keď boli uzavreté predmetné dodatky k zmluvám o pripojení. Tým, že navrhovateľ predal zľavnené telefóny odporkyni podľa vyjadrenia navrhovateľa došlo k vzniku škody, a to vo výške zľavy z kúpnej ceny za mobilné telefóny. Až následne odporkyňa nedodrжала svoju povinnosť a riadne neplatila za služby poskytované navrhovateľom. V takomto prípade najskôr došlo k zníženiu majetkovej sféry navrhovateľa, keď poskytol zľavu na mobilné telefóny a až po uplynutí času došlo k porušeniu povinnosti odporkyne riadne platiť za služby v roku 2011 ako vyplýva z predložených faktúr. Nebola teda splnená základná podmienka, a to že existuje protiprávne konanie škodcu a v príčinnej súvislosti s týmto protiprávnym konaním je vznik škody, pričom najskôr je protiprávne konanie a až potom nasleduje vznik škody, táto časová postupnosť v danom prípade nebola zachovaná. Aj keby bol splnený zo strany odporkyne predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilné telefóny obdržal dojednanú kúpnu cenu. Tak ako už súd uviedol vyššie, navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by škoda ako zmenšenie jeho majetku vznikla v dôsledku protiprávneho konania odporkyne a to neplatenia za služby poskytované navrhovateľom a následne ukončenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Podľa uzavretého dodatku k zmluve o pripojení navrhovateľ poskytol odporkyni zľavu na cenu mobilných telefónov a s týmto poskytnutím zľavy nie sú spojené žiadne právne následky pri porušení povinnosti odporkyne. V danom prípade neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa citovaného § 420 Občianskeho zákonníka a tak v tejto časti o zaplatenie sumy 133,- eur ako náhrady škody súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. Úspech navrhovateľa v pomere jeho neúspechu k úspechu odporcu bol v zásade rovnaký, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov mená právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).